

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 26. De varijs mortificationum modis, quos Sancti ad mortifica[n]dum
sensus tactus vsurpârunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

DE MORTIF. VOLVNT. 493

sancto proposito, pondere graui corpus eius afflixit, vt cum proliceret ad illud manu tangendum: verū ille propositi tenax, attingere noluit. S. Anselmus verò certior redditus, corpus hominis inspexit, ac deprehendit non esse nisi imposturam dæmonis mortificationem illam molestè ferentis. Primum itaque in quo consistit mortificatio sensus tactus, est, omnia quoad licitè & commodè fieri potest, oblectamenta illi adimere. Deinde illum affligere perferendis aliquibus rebus molestis, vt frigore, æstu, labore, nuditate, genuflexione disciplinis, alijsque asperitatibus, vt sancti Dei, vt iam dicemus, fecerunt.

CAPVT XXVI

De varijs mortificationum modis, quos sancti ad mortificandum sensum tactus usurparunt.

QVONIAM exempla plus mouer, quam verba, piamque doctrinam probabiliorē reddunt, maximè si doctores ipsi factis testentur

tur, quod verbis docent, idcirco etiam
hactenus ex sanctorum doctrina colli-
derimus, quanta sint mortificationum
sanctorum merita apud Deum, deinceps
idem nonnullis corroborabimus
exemplis, atque ob oculos ponemus
eos mortificationum, quibus vti auctores
adhibent, ut quisque eam rationem mortificationum
sequatur, quam suis viribus, statumque
suo, adhibita in consilium dixerit
ne, magis convenientem animam
terit: Et quamquam sanctorum quorundam
dam variae mortificationes famulantes
fuerint, nos tamen breuitatis causa
praecipuas tantum quasdam in
medium proferemus, ac summam
tatem narrationis, notato fonte
cetera hauriri queant, perstringemus.

VITATA sanctis fuit mortificationum
per usum ciliciorum, ex seris vel pilis
animalium contextorum, quae volentibus
tinenter ad nudum corpus, vel huiusmodi
diebus, quantum voluntas vel sanctorum
eiusque postulabat, tulerunt.

*Maufrid. in
vita*

S. LUDOVICVS Francorum rex
tenero corpore esset, tamen asperitatem
nem domabat cilicio, vel cum vultu
do non ferret, ex consilio Confessorum

ij cum alia patientia commuta-
bat.

S. ZENOBIVS Episcopus Florentius, *Ioan. Are-*
hete à parentibus nobilibus delicate *sin. in eius*
nutritus esset, tamen postquam De- *vita,*
us ei oculos mentis aperuit, omnibus
corporis commodis renunciauit, mag-
naque seueritate carnem afflixit, atq;
imprimis cilicio; nec, cum ad Episco-
patum, hoc est, ad grauiiores labores
esset euectus, quicquam de priori as-
peritate detraxit, sed potius adau-
xit.

S. PAVLINVS Episcopus Nolanus,
qui ex ditissimo pauperim^o fact^o est *Paulin. ep.*
propter Christum, cilicio ex pilis ca- *10. ad*
melorum consuto carnem domuit: *Suly.*
cūque Seuerus Sulpitius singularis e-
ius amicus aliquandò cilicium illi mi-
sisset, magnas ei gratias egit, vsum e-
iusdem, ceterarum que asperitatum
per epistolam valdè collaudans.

S. EDMVNDVS Cantuariensis Archie-
piscopus à puero ex materna discipli-
na vsus est cilicio, & cum Parisios stu-
diorum causa amandaretur, bina secū
detulit, ac quoties mater recētia ei mit-
tebat indusia, ciliciorū quoq; addebat,
suadens

suadens ut quaque hebdomada bis
duo triduoque eo videretur.

ALII sancti non contenti cilicij et
equinis crinibus, fetis vel pilis conter-
tis, corpora sua castigarunt lorice fer-
reis, vt S. GVILIELMVS Aquitanie dux,
qui post conuersionem suam usque ad
obitum eam deportauit. Et B. Domi-
nicus, ab eadem dictus Loricatus. Alij
vinctis ferreis colla, humeros, bra-
chia, lumbos onerarunt, vt Theodo-
sius, Eusebius, Iacobus, & alij, quorum
meminit in historia religiosa B. Theo-
doretus.

Quoniam vero haec exempla non
omnibus imitanda sint, tamen memo-
riam nobis quoque, sicut certamina Ma-
tyrum, spectanda proponuntur, vt
cernimus quam atroces contumelias
& cruces, atque adeo mortem damilli-
mam, de uicis tyrannis, pro Christo
constanter perpessi sint, animam ad
patienter libenterque tolerandas le-
uius iniurias & cruces; ad expugnan-
das perturbationes irae, gulae, super-
biae, aliasque similes.

Vsurpatae quoque crebro fuerunt
sanctis disciplinae, hoc est, flagella et

*Theobald.
in eius vi-
ta.
B. Dami-
an. in eius
vita.*

gis
Od
ijs
LAV
tent
cipli
DÆ
mus
neris
Chri
de &
nem
nes,
râ u
ca di
chiep
nia, e
dâ
acriu
Quo
mar
pisco
perpe
dicat
quali
um t
terum
d, ter

DE MORTIF. VOLVNT. 499

gis vel funiculis nodosis confecta B. *Surius in*
Odo deferta seculari militia quotidie *vita.*
ijs carnem spiritui subiebat. S. NICO *S. Godfr.*
LAVS Tolentinas inter ceteras pœni- *Idem in*
tencias, quas frequentabat, duris dis- *septimo.*
ciplinis corpus diuexabat. S. BRIGI- *Idem in*
DÆ parens Birgerus, licet nobilissi- *Inl.*
mus & è stirpe regia, quoque die Ve-
neris ad glorificandū in corpore suo
Christum acriter in illud sauebat; vn-
de & sancta prole à Deo donatus est,
nempè S. Brigida. Fuere & alij homi-
nes, Dei qui non ipsi modò se diuerbe-
rāt, sed etiam ex humilitate ab alijs
cedi voluerunt. Vt S. Laurentius Ar- *Sur. in*
chiepiscopus Dublinensis in Hiber- *Nov.*
nia, ex regia stirpe oriundus, qui à quo-
dā familiari suo ter in dies singulo-
rum acrium ictus virgarum tergo exceptit.
Quod idem legimus sponte S. Tho- *Sur. in*
mam Cantuariensem post initum E- *Decemb.*
piscopatum à suo diacono quotidie
perpessum. S. Dominicus ordinis Pre- *Sur. in*
dicatorum institutor, non contentus *Aug.*
qualibet nocte catena ferrea corpus su-
um tribus ictibus ferire, semel pro se,
terum pro peccatoribus huius mun-
di, tertio pro animabus in Purgatorio
existe-

existētib; ab alijs quoq; volebat e-
dem diuerberari. Hoc mortificationis
exercitium idē illi sācti & alij suscep-
re, quōd arbitrentur maioris humi-
liratis esse, ab alijs, quā m̄a se metip-
sū flagellari; simulq; nimis veteru-
diae velamentum detrahebant illi,
qui idcirco à sui diuerberatione ab-
stineban; ne si ad aliorum aures pe-
uenirent, iriderentur. Quae tentatio
dæmonis est, & idē vincenda.

*Sap. in
Aug.*

MORTIFICAVNT se quoque san-
cti ratione lecti. S. Audocnus Ro. homo-
genus Archiepiscopus in asperis vi-
gultis somnum capiebat. B. An-
as Fesulanus Episcopus in sarmen-
tis. S. Iuo in nodosis virgis. S. Radegun-
dis regina ciliicum in cinere pro lecto
vsurpabat, reā ora commoditate pil-
marum, & linteaminum. S. BR. G.

Sap. in Iul.

DA inter alias p̄nas voluntarias, quibus
per annos triginta corpus suum
afflixit nocturnis horis in simplici-
pete humi decubuit, vt ad precandū
semper parata esset; nec lecto
vtebatur, nisi urgente nimis frige-
re.

Ad M. & in habitatione occasione

DE MORTIF. VOLVNT ⁵⁰⁷

mortificandi se quaesere. Multi enim
includere se casualis perexiguus & an-
gustis, in quibus magno aestu torre-
bantur, alijsque caeli iniurijs vexaban-
tur, sed illi solis inferni cruciatibus
menti obiectis ferebantur, ista tolera-
tu facilia, multo autem magis cum
oculos erigerent ad immensa caelo-
rum spatia, quae in omnem aeternita-
tem erant inculturi. S. OLYMPIVS ^{Prat. 514}
Abbas in specu iuxta Jordanem se ^{6. 144}
dem delegerat, in quo & ardoribus so-
lo valde urebatur, & culicum aculeis
miserabiliter configebatur. rogatus
tamen, quomodo aequo animo tam
incommodum locum perferre posset,
respondit, se aestum patienter ferre, ut
liberari posset ab ardoribus inferni; cu-
m vero morsum ad praecaven-
dum vermen conscientiae damnatos ^{In hist. 70}
in perpetuum morsurum. BANADA ^{lig. 6. 27}
Tus magna sanctitate vir, teste B. The-
odoreto, tugurium longe corpore
suo brevius, & aliquot partibus per-
foratum, sic ut nec imbres, nec radios so-
les arceret, incoluit, & rerum caelesti-
um contemplationi suavissime vaca-

V. 12.

VERVM neque defuere homin
Dei, qui tetrus odoribus percipi
se mortificãunt; propterea quod
dis suauibus odoribus plus nimio
in sæculo oblectassent. S. ARSENIVS
nim à suis rogatus, cur aquam in qua
palmarum folia mollebat & mace
bat, non subinde mutaret, cum gratia
& tetrum admodum odorem percipi
facta naribus aspirarent, respondit, quod
go me olim nimia suauium odorum
fragrantia in perniciẽ animæ meã
lectaui, nũc autem damnum compen
sare conor odoribus contrarijs.

ALIA mortificatio. S. Cyprianus
iteibis terũ inspidarum inspidiorum
vel mixtione adimere omnem gratiam
vti faciebat B. Richardus confessor
qui panem auenacum, quo reple
tur, cinere cõspergebat. & S. Hieronymus
ciscus, qui nunc cinere, nunc frigida
qua cibos perfundebat. Idem factum
bant in potu, nam B. Gregorius Libani
gonensis Episcopus, vt absisteret
suam alios cælaret, aquam quã
bebat solitus erat modico vino
re. & sic nec aquam nec vinum
ba. Dominus Ferdinandus de

Macul. l. 4.
c. 2.

S. Bonau. in
sua vita...

Petr. Vaga
in vita vi
ba.

DE MORTIF. VOLVNT. 109

vera Granatensis Archiepiscopus, vir
sanctitate conspicuus idem faciebat.
nam denis aquae partibus vnam tan-
tum miscbat vini, vt sic & vino & a-
quae saporem eriperet. S. Arnulphus
Episcopus, vt gustatum falleret, tur-
bidam aquam bibere voluit.

Aliud genus mortificationis olim
sancti suscepere, & nunc multi reti-
nent, vt nudatis incederent pedibus,
& frigus, aliaque incommoda amore
Dei libenter perferrent. S. GYDULA CO
mitis Virgeri filia, virgo licet tenera si-
ne calceis etiam hyeme incedebat: ad
regendam autem hanc mortificatio-
nem, quoties in conspectum aliorum
ventura erat, calceos quidem pedibus
inducebat, sed sine inferiore solea. Idē

fecit S. HEDWIGIS ducissa Polo-
niae. Nonnulli sancti totū vitae tempus,
vel magnam eius partem sine yllo cor-
poris integumento, nulla caeli incle-
mentia absterriti traduxere, noctu diu
que errantes in montibus & solitudi-
nibus, sanctissimisque cōtēplationi-
bus caelo inhaerentes, vt fuere sanctis-
simi quique eremitae, Macedonius,
Iacobus, Simeon, Daniel Stylita, S.

Z. Onuphrius,

*SUP. IN
AUG.*

*SUP. IN
OCTOB.*

504 II. PARS TRACTATVS

Onuphrius, S. Mariæ Ægyptiaca, & alij multi eorum imitatores. Verū in commune imitanda non sunt, quatenus commouere nos queunt, & minora quædam nostræ imbecillitati congrua præstanda. B. Pater IONAN

*P. Ribadin.
in eius vi-
ta.*

Societatis Iesu auctor & pater, ad mortificationes & asperitates quas vixit, ut quod ter quotidie disciplinaret, quod tota hebdomade, Dominico die excepto, ieiunaret, & crebro solo pane & aqua contentus, quod humi caperet; hanc quoque incideret, donec Compluti Episcopi Vicarius illi mandasset, ut in calceos, cui, ut verè humilis, parat.

Illia quoque mortificatio quædam placuit, ut licet natura ducere poris nitorem & munditiam amaret, tamē sui vincendi causa faceret contrarium. Scribit Beatus Achanasius ANTONIVM eremitam nunquam pedibus suum, licet cilicio tectum, minus pedes, nisi quando opus esset, flumen vadofum trajicere. S. Hieronymus quoque testatur B. Hieronymum in eius vita, saccum, quo semel fuerat

*In eius vi-
ta.*

DE MORTIF. VOLVNT. 509

indurus, nunquam lauiffe, ac pu-
tasse superfluum munditias in cilicio
querere. Diuus Gregorius Nazian-
zenus etiam inter laudes Beati Ba-
filij & Sancte Gorgoniae idem com-
memorat. De sanctissimo Abbate
Aulento refert Simeon Methaphra-
tes, in corpore eius nimia feueritate
penitentiae putrefacto enatos ver-
mes, & tamen illum, si forte in
terram decidissent, in vetus vulnus
inposuiffe: qui vir ob crebra miracula
tantum sanctitatis nomen obtinuit,
vt Synodus oecumenica Chalcedo-
nensis, quae sexcentorum erat Pa-
trum, vna cum Imperatore Martia-
no illum ad se euocarit, vt probatis &
Synodi decretis sua autoritate & praes-
entia haereticos conuinceret. B. M. A. x. l. a. m.
BARBARA filia Hungarorum regis
mortificandi corporis causa lance-
olam vtebatur indusio, quod vix
quam lauabat, cumque moneretur
lauandum curaret, ne vermiculi nas-
cerentur, respondit. Sinite quae so hoc
corpus mecum amore Christi a vermibus
consumi. Idem alij multi sancti fecere,
quare notandum est, quod quauis huic

Z. s. mod.

In eius

Syn. de

l. a. m.

modi facta politicæ munditiæ adu-
 sa, si non ab ignauiâ, & socordia, sed
 mortificandi desiderio orta sint, laudæ
 digna sint, & Deo grata, vt docet
 THOMAS, in dieiūque dentatione
 vitij & perturbationibus purgati-
 scribit S. Hieronymus ad Rusticum
 tamen qui ratione status & officij
 quod gerunt, conuersantur cum ho-
 minibus, remouere à se debent, quia
 quid offendere possit proximum, non
 sancti eiusmodi mortificationibus
 si fuere, nisi cum remoti ab hominum
 conspectu in cœnobijs vel solitudi-
 bus degerent. Atque hæc sufficienter
 varijs mortificationum modis, quibus
 quisque deligere poterit, quos in
 statui & conditioni, viribusque
 corporalibus, quàm spiritalibus
 carit magis conuenientes, & quos
 eretio ipsa, & Parris spiritualis
 lium magis probârit.

CAPVT. XXVII.

De mortificatione Lin-
 guæ.

GRAVISSIMA mala & den-
 tinguæ non refrenatæ, quæ dicitur

21. 9. 187.
 1811. 6.